

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. — Cena pojedynczego numeru **30 groszy**.
 Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
 Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 21. grudnia 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

OBWIESZCZENIE Wojewody Śląskiego

z dnia 6 grudnia 1935 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 16 grudnia 1926 r. w sprawie ochrony lokatorów.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 29 listopada 1935 r. o obniżeniu komornego oraz o zmianie ustawy w sprawie ochrony lokatorów (Dz. U. Sl. Nr. 21 poz. 29) ogłaszam jednolity tekst ustawy z dnia 16 grudnia 1926 r. w sprawie ochrony lokatorów (Dz. U. Sl. Nr. 29 poz. 54) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych ustawą z dnia 29 listopada 1935 r. (Dz. U. Sl. Nr. 21 poz. 29) i z zastosowaniem nowej numeracji artykułów i ich poszczególnych części

Wojewoda Śląski

(—) Dr. Grażyński

Załącznik

do obwieszczenia Wojewody Śląskiego z dnia 6 grudnia 1935 r. (poz. 31).

USTAWA

z dnia 16 grudnia 1926 roku
w sprawie ochrony lokatorów.

Rozdział I. Przepisy ogólne.

Art. 1.

Do najmu budynków i do najmu ich części składowych stosuje się w drodze wyjątku od przepisów o najmie niżej wymienione przepisy.

Art. 2.

Przepisom niniejszej ustawy nie podlegają:

a) budynki będące własnością Skarbu Państwa, oddane w zarząd powierniczy i użytkowanie przedsiębiorstwom „Polskie Koleje Państwowe” i „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, a przeznaczone na kolejowe bądź pocztowe cele służbowe lub na pomieszczenie pracowników kolejowych bądź pocztowych, oraz budynki, położone na obszarze stacji i linii kolejowych, będące własnością kolei prywatnych użytku publicznego i przeznaczone na cele wyżej wymienione:

b) budynki, będące w dniu 1 kwietnia 1924 r. własnością Państwa lub związku samorządowego i przeznaczone na cele wojskowe, w których zamieszkiwanie osób cywilnych jest niedopuszczalne, ze względu na interes obrony Państwa;

c) mieszkania, stanowiące uposażenie służbowe lub część jego, z wyjątkiem atoli mieszkań zajmowanych przez stróżów i zarządców domu tytułem wynagrodzenia za pełnienie ich obowiązków służbowych oraz mieszkań zajmowanych w domach fabrycznych i kopalnianych (familijnych);

d) pomieszczenia w hotelach, gospodach i pensjonatach (pokojach umeblowanych), dziennie wynajmowane z wyjątkiem, jeżeli lokator zajmuje pomieszczenie przynajmniej od roku przed wejściem w życie niniejszej ustawy; wyjątek ten dotyczy tylko eksmisji, nie zaś ceny, jaką najmujący pomieszczenie na zasadzie urzędowego cennika płacić powinien;

e) w letniskach i uzdrowiskach pomieszczenia wynajmowane przez gości sezonowych;

f) pomieszczenia, wynajęte na przedsiębiorstwa rozrywkowe, jak: kinoteaty, kabarety, sale tańców, gry i podobne, chyba, że przedsiębiorstwo jest wprowadzone wyłącznie dla celów kulturalno-oświatowych;

g) pomieszczenia, wynajęte na banki i kantory wymiany oraz inne instytucje kredytowe bez względu na ich charakter prywatno- czy publiczno-prawny.

h) budynki na obszarze górnośląskiej części Województwa, których budowę ukończono po dniu

1 lipca 1918 r. i budynki na obszarze cieszyńskiej części Województwa, co do których udzielono zezwolenia na ich zajęcie po dniu 27 stycznia 1917 r.; nadto budynki lub ich części, które po terminach powyższych uległy zasadniczej przebudowie, gdy przez to przysporzono pomieszczeń, jak niemniej części domów nad i dobudowane, o ile to również nastąpiło po terminach powyżej podanych.

Postanowienia te nie odnoszą się do domów fabrycznych i kopalnianych (familijnych), wybudowanych przed dniem 1 stycznia 1924 r.;

i) wszelkie ogrody, place, oraz co do wysokości czynszu ubikacje i budowle, wynajęte przez władze rządowe lub samorządowe;

j) mieszkania, złożone z sześciu pokoi i większe oraz mieszkania mniejsze, powstałe z przebudowy tych mieszkań, dokonanej po dniu 1 grudnia 1935 r.;

k) lokale przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych z wyjątkiem lokali, zajętych przez przedsiębiorstwa, które w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym zostały zaliczone na rok 1935 do przedsiębiorstw przemysłowych VII i VIII kategorii lub przedsiębiorstw handlowych IV kategorii;

l) budynki lub ich części, których najem ukończył się po dniu 31 grudnia 1937 r.;

m) mieszkania w domach fundacji, dostarczających tanich i higienicznych mieszkań niezamożnej ludności. O tem czy dana fundacja odpowiada warunkom przepisu niniejszego, rozstrzyga Minister Opieki Społecznej według swobodnego uznania.

Rozdział II.

Wysokość komornego.

Art. 3.

(1) Wynajmującemu i lokatorowi wolno jest zawrzeć na zasadzie wzajemnego porozumienia umowę co do wysokości i sposobu zapłaty komornego, nie inaczej jednak, jak na piśmie i na czas nie krótszy, niż na jeden rok. Nie dotyczy to atoli mieszkań do czterech pokoi włącznie. Komorne umówionem i płaconem być może tylko w walucie krajowej.

(2) Jeśli umowa nie ma miejsca, lub opiewa na walutę obcą lub złotową w złocie, natenczas strony będzie obowiązywać:

a) przy mieszkaniach, komorne ustalone na podstawie art. 5 do 8 włącznie;

b) przy innych pomieszczeniach, komorne, którego wysokość na żądanie jednej ze stron ustali sąd.

(3) Przy ustaleniu wysokości komornego w wypadku przewidzianym pod lit. b) poprzedniego ustępu, należy uwzględnić rodzaj, rozmiar, położenie pomieszczenia, kurs waluty obcej względnie złotowej w złocie w dniu zawarcia umowy, oraz inne okoliczności wpływające na oznaczenie słusznego czynszu najmu.

W orzeczeniu podać należy termin, od którego ustalone komorne obowiązuje. W razie późniejszej istotnej zmiany stosunków, które były miarodajne do ustalenia komornego, wolno stronom żądać ponownego jego ustalenia.

Art. 4.

Pomieszczeń podobnych jak: przedpokoje, korytarze, werandy, łazienki, kuchnie, spiżarnie, alko-

wy i pokoje dla służby, nie zalicza się do liczby pokoiów mieszkalnych.

Art. 5.

(1) Podstawę do oznaczenia wysokości komornego stanowi komorne płacone w dniu 1 lipca 1914 r. (podstawowe komorne). Wysokość tego komornego winien udowodnić wynajmujący.

(2) Jeżeli przedmiot najmu nie istniał, lub nie był wynajęty w dniu 1 lipca 1914 r., jeżeli nie można udowodnić wysokości ówczesnego komornego lub jeżeli ono było ze względu na specjalne warunki danego stosunku najmu widocznie wygórowane, lub widocznie za niskie, wówczas sąd ustala podstawowe komorne podług ówczesnych cen przeciętnych. Komorne z mieszkań, zajmowanych w domach fabrycznych i kopalnianych (familijnych) przez pracowników, będących w stosunku służbowym do przedsiębiorcy jako posiadacza domu, nie może w żadnym wypadku przekraczać normy z 1 lipca 1914 r.

(3) W razie uszczuplenia lub powiększenia, albo ulepszenia lub pogorszenia przedmiotu najmu w stosunku do stanu z dnia 1 lipca 1914 r. ulegnie również podstawowe komorne odpowiedniej zmianie. Zmiana nastąpić może w braku odmiennej woli stron tylko odnośnie do czasu po wejściu wniosku o ustalenie.

Art. 6.

(1) Wysokość komornego z wyjątkiem dobrowolnie zawartych umów nie może przekraczać oznaczonych poniżej stawek procentowych, które wynoszą od dnia 1 października 1926 r.:

a) za mieszkania do dwóch pokoi włącznie 70 % podstawowego komornego;

b) za mieszkania trzypokojowe 80 % podstawowego komornego;

c) za mieszkania od czterech do pięciu pokoi włącznie 85 % podstawowego komornego;

d) za mieszkania od sześciu do siedmiu pokoi włącznie 90 % podstawowego komornego;

e) za mieszkania ponad siedem pokoi 100 % podstawowego komornego;

(2) Powyższe stawki za mieszkania w poprzednim ustępie wymienione, wzrastają od 1 października 1926 r. co kwartał o 5 % tak długo, dopóki nie osiągną 100 % komornego podstawowego.

(3) Suma komornego obliczona w powyższy sposób w markach niemieckich lub koronach austriacko-węgierskich będzie przeliczona na złote według następującego klucza:

100 marek niemieckich równa się 123 złotym,
100 koron austriacko-węgierskich równa się 105 złotym.

(4) Na żądanie właściciela domu lub lokatora komorne płatne będzie w ratach miesięcznych. Zapłata komornego może nastąpić za pośrednictwem poczty.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Przedruk z Dz. U. Sl., z dnia 10 grudnia 1935.

ROZPORZĄDZENIE Wojewody Śląskiego

z dnia 5 grudnia 1935 r.

**o zezwoleniu na otwarcie zakładów fryzjerskich
i perukarskich na terenie górnośląskiej części
Województwa Śląskiego.**

Art. 1.

Na podstawie § 105 e niemieckiej ordynacji przemysłowej, w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26 lipca 1900 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 871) w połączeniu z art. 198 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym, uzupełnionego nowelą z dnia 10. III. 1934. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) zezwalam na otwarcie zakładów fryzjerskich i perukarskich w górnośląskiej części Województwa Śląskiego i na zatrudnianie pracowników

w dniu 15 grudnia 1935 r. od godz. 9—11-ej
w dniu 22 grudnia 1935 r. od godz. 9—11-ej
w dniu 26 grudnia 1935 r. od godz. 9—11-ej
(drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia).

Wojewoda Śląski

w z.:

(—) Dr. Saloni

Wicewojewoda.

(Przedruk: z Gaz. Urz. Woj. Śl. z dn. 7 grudnia 1935 r. Nr. 44).

ZARZĄDZENIE Wojewody Śląskiego

z dnia 4 grudnia 1935 r.

w sprawie ustalenia wysokości opłat pobieranych przez Wojewódzkie Biuro do Spraw Finansowo-Rolnych w Katowicach za wydanie opinii o wartości i dochodowości gospodarstwa wiejskiego.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Reform Rolnych, Skarbu, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 22 marca 1935 r. o organizacji Centralnego Biura i wojewódzkich biur do spraw finansowo-rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 133) i § 5 zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych o taryfie opłat pobieranych przez wojewódzkie Biura do spraw finansowo-rolnych, ustalam, co następuje:

§ 1.

Za wydanie opinii o wartości gospodarstwa wiejskiego, lub o majątku dzierżawcy, opracowanej kameralnie, Wojewódzkie Biuro do Spraw Finansowo-Rolnych w Katowicach pobiera w sprawach dotyczących gospodarstw o obszarze:

od 50 — 100 ha . . .	20 zł.
od 100 — 250 ha . . .	40 zł.
od 250 — 500 ha . . .	60 zł.
od 500 — 750 ha . . .	80 zł.
od 750 — 1000 ha . . .	120 zł.
od 1000 — 2500 ha . . .	160 zł.
ponad 2500 ha . . .	240 zł.

§ 2.

Za wydanie opinii o wartości gospodarstwa wiejskiego lub o majątku dzierżawcy, opracowanej na podstawie szacunku, dokonanego na miejscu, Wojewódzkie Biuro pobiera opłatę, jak w § 1, a ponadto opłatę za każdy hektar ziemi danego gospodarstwa, w wysokości zł. 0,50.

§ 3.

Za wydanie opinii o wartości i dochodowości gospodarstwa wiejskiego, opracowanej:

1) kameralnie pobiera Wojewódzkie Biuro opłatę wymienioną w § 1 podwyższoną o 50%.

2) po przeprowadzeniu szacunku na miejscu pobiera zaś opłatę, określoną według stawek, wymienionych w § 2 niniejszego zarządzenia, podwyższoną o 50%.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wojewoda:

w z.:

(—) Dr. Saloni

Wicewojewoda.

(Przedruk z Gaz. Urz. Woj. Śl. z dn. 7 grudnia 1935 r. Nr. 44).

OGŁOSZENIE

**Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego
o uzupełnieniu Komisarycznego Wydziału
Powiatowego w Katowicach.**

Pan Wojewoda Śląski postanowieniem z dnia 25 listopada 1935 r. zwolnił na własną prośbę p. Inż. Antoniego Rzepkę emer. dyr. hut. ze stanowiska członka Komisarycznego Wydziału Powiatowego w Katowicach i zamianował na jego miejsce p. Feliksa Rogackiego, urzędnika prywatnego w Welnowcu, w miejsce zaś śp. Emila Caspariego radcy miejskiego z Mysłowic — Brunona Brzoskowski z Małej Dąbrówki.

Urząd Wojewódzki Śląski Nr. Sm. 9/3/3.

(Przedruk z Gaz. Urz. Woj. Śl. z dn. 7 grudnia 1935 r. Nr. 44).

Starostwo katowickie
Nr. G. 36/26.

O b w i e s z c z e n i e.

Na odcinku linii kolejowej „Mysłowice—Brzezinka” zamierza Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Katowicach całkowicie znieść przepustę w km. 198.430, 198.720 i 199,080.

Wobec powyższego zarządzam:

- 1) wyłożenie planów (szkicu sytuacyjnego oraz planu torowiska) do publicznego wglądu w gminie Brzezinka przez 14 dni t. j. od dnia 16 grudnia 1935 r. do dnia 30 grudnia 1935 r. włącznie oraz podaję do publicznej wiadomości, że
- 2) komisyjne dochodzenia odbędą się na miejscu w dniu 7 stycznia 1936 r. o godz. 8.30 w punkcie

zbornym przy km. 198.250 wspomnianej wyżej linii kolejowej.

Strony interesowane mogą wnosić przeciwko projektowi zniesienia powyższych przepustów uzasadnione zarzuty pisemnie lub ustnie do protokołu w tut. Starostwie najdalej do dnia 31 grudnia 1935r. włącznie. Wszelkie zarzuty wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Katowice, dnia 11 grudnia 1935 r.

Starosta

w z.

(—) Richter.

Okręg Urzędowy
Michałkowice

Nr. 2716/35.

Obwieszczenie.

Podaję niniejszem do publicznej wiadomości że droga publiczna t. zw. „Droga Wilkowa“ parcela L. kat. 984/123, stanowiąca połączenie pomiędzy drogą powiatową powiatu Świętochłowickiego na odcinku: od granicy powiatu Katowickiego i Świętochłowickiego do punktu jej zamknięcia, a ulicami gminnymi, mianowicie ulicą Marszałka Piłsudskiego i Szkolną, ma być zamknięta dla ruchu kołowego na przeciąg 3 lat.

Sprzeciwy przeciwko zamierzonemu zamknięciu drogi należy wnosić do tut. Okręgu Urzędowego w terminie 4 tygodni, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia w Gazecie Urzędowej Powiatu Katowickiego.

Michałkowice, dnia 6. grudnia 1935 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego.

(—) Fojkis.

Dyrekcja Policji
w Katowicach
L. dz. B 1/41/1.

Rozporządzenie

Dyrektora Policji w Katowicach

z dnia 18. grudnia 1935 r.

o zakazie strzelania w okresie świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 r. (Zb. ust. pr. z r. 1850 str. 263) § 143 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. lipca 1883 r. (Zb. ust. pr. z r. 1883 str. 195) § 2 ustawy o zarządzie policji z dnia 19. czerwca 1912 r. (Zb. ust. pr. z r. 1912 str. 182) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zakazuje się strzelania w czasie świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku (Sylwestra) z broni pal-

nej, ze straszaków, jak i przy pomocy petard oraz żabek, sporządzonych z kali chloricum lub innych materiałów wybuchowych.

§ 2.

Zabrania się składom aptecznym, drogerjom i innym sklepom sprzedaży chloranu potasowego (kali chloricum, soli Bertholeta) i wszelkich substancji, posiadających własności wybuchowe.

Postanowienie powyższe nie dotyczy sprzedaży tych substancji osobom, uprawnionym do ich nabywania na podstawie właściwych przepisów.

Z aptek chloran potasowy i substancje, posiadające wyżej wymienione własności, mogą być wydawane jedynie za receptami lekarzy.

§ 3.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia podlega w drodze administracyjnej karze grzywny do 30 zł., lub karze aresztu do 3 dni, o ile dane wykroczenie nie pociągnie za sobą ostrzejszych skutków przewidzianych przez inne ustawy. Odpowiedzialność za naruszenie przepisów § 1 przez niepełnoletnich lub niewłasnowolnych ciąży również na rodzicach oraz osobach sprawujących opiekę.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze miasta Katowic i powiatu Katowickiego do dnia 6. stycznia 1936 r. włącznie.

Dyrektor Policji

(—) Dr. Seidler.

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Katowickiego

KATOWICE, ul. Pocztowa 5 (własny gmach)

Rok zał. 1888.

Telefon Nr. 345-51 i 345-52

przyjmuje wkłady oszczędnościowe,
otwiera rachunki bieżące,
załatwia wszelkie czynności bankowe.